

наши (мѣры), 1) кои сѣ были покрыты съ безчисленны сгада; съ едиѣ рѣчь, Българска-та земя е была подарена съ сичкы-ты тѣйзи дарове наприродѣ-тѣ, както ся види и до днесъ да има спорѣ и изобиліе.

Нынѣшни ти Българе.

Тии ся завардили духа и характера на дрѣвны-ты Българе: тѣхно-то трудолюбіе ги поставя силы неутрудины всякога дѣятелны и дързостны на работѣ-тѣ си; постоянны въ намѣреніе-то си, кое-то глѣда за особинѣ нѣкоіѣ ползѣ. Собственны-ты имѣ качества, спорѣдѣ кои-то тѣ могутъ ся отличн мѣжду съсѣдны-ты имѣ народы, сѣ постояннѣ-тѣ вѣрность и искренна прѣданность камѣ упознатѣ-тѣ отъ тѣхъ върховнѣ власть. Разны обстоятелства на сегашнѣ-тѣ эпохѣ могутъ заслужн за свидѣтельство на вѣрны-ты тѣхны услуги извършены за любовь-тѣ камѣ владѣтеля си. Тии ся распознавать оиде и спорѣдѣ чистосърдечно-то свое гостопріимство, кое-то, катѣ произлазя стѣсѣмѣ отъ простодушіе-то имѣ, и катѣ го правятъ безъ разликѣ на лица, добры или злы, кои пріемѣтъ съ чисто и неповинно сѣрдце въ селскы-ты си просты жилища, дава довольно врѣмя на противницы-ты имѣ

1) Г. Раковскы го назѣвава «мирище» (Вижде Показ: чис 1).